

Sager baade før og efter, at vi have faaet Forsfatningen, ere blevene afgjorte ved Lov, og der ikke i Grundloven findes Nogetsomhelst, der kunde be- myndige Ministeren til at undlade at forelægge Lovforslag om den Slags Ting. Altsaa, jeg kan paa ingen Maade anerkjende, at Ministeren har nogen forsfatningsmæssig Besjæftelse til at lade være at forsøge paa at faae disse Forhold ordnede ved Lov. Naar det dernæst hebdet i Forslaget, at vi tage vor Forvaring mod de af Ministeren i den Retning truffne Foranstaltninger, saa siger jeg, at vi have et Sted, hvor vi kunne tage vor Forvaring, nemlig paa Finantsloven, hvor der jo er et Forslag om at give Lærerne Lønningstillæg. Min Misbilligelse eller Ikkemisbilligelse af det Skete er der ganske vist Ingen, der bryder sig videre om; men jeg vil dog ikke anerkjende, at Ministeren er gaaet frem paa den Maade, som var ønskelig og stemmende med Forsfatningen. Komme vi altsaa til Spørgsmaalet om, hvad der skal gøres med Hensyn til Sagens Realitet, da skal jeg være med til at sørge for, at der bliver raadet Bod paa de Ulemper, der kommer frem ved dette Sammenstød af Lønningstillæg ved Ministerens Foranstaltning paa egen Haand og Lønningstillæg ved Rigsdagens og Ministerens forenede Foranstaltning, og navnlig, at der ikke faar Lov til at bestaa saa urimelige Forhold som de, der ere komne frem paa enkelte Steder ved dette Sammenstød. Altsaa vor Forvaring kunne vi tage paa praktisk Maade gjen- nem det foreliggende Finantslovsforslag, og jeg agter at deltage i, at vi tage den paa den Maade.

Berg: Det er kun en mere personlig Bemærkning, jeg vil gjøre, idet jeg naturligvis om Sagen selv henholder mig til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne. Denne Bemærkning har det ærede Medlem fra Stege (Bojssen) tidligere i sine Udtalelser og navnlig nu givet mig Anledning til. Han kunde nemlig ikke forlige det foreliggende Forslags Indhold og Affattelse med Udtalelser, der bleve fremsatte mod hans Forslag forrige Gang, og han tillod sig at udtale sin Overraskelse over, at Nogen vilde vove at foreslaa en anden Affattelse af det oprindelige Forslag. Skal der nu være Overraskelse fra den ene Side, saa skal der ogsaa høres Overraskelse fra den anden Side, og da over, at det ærede Medlems Forslag var affattet saaledes, som det kom frem her i Salen. Sagen blev antydet i Finantsudvalget — det ærede Medlem foreklarede forskjellige Udvalgsforhandlinger, men det skal jeg ikke komme ind paa — og dette blev da af mig forstaaet som en Antydning til Forhandling i Udvalget, saa at, da denne Antydning kom frem her i Thinget i Beslutningsform uden videre Forhandling med andre Ansuelser, blev jeg overrasket, og denne Overraskelse gjaldt baade Forslagets Indhold og dets Form. Indholdet gif jo nemlig ikke ud paa at erklære sig imod Mi-

nisterens Mangel paa Besjæftelse til at gjøre, hvad han har gjort, men det gif ud paa at erklære sig over U hensigtsmæssigheden deraf, altsaa at misbillige af Hensigtsmæssighedshensyn, hvad Ministeren havde gjort. Den ærede Forslagsstiller holdt sig aldeles udenfor Spørgsmaalet om Ministerens Mangel paa Besjæftelse og gjorde det af Hensyn til lignende Betragtninger som de, der ere antydede af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgfreds (Bille). Derimod rettede jeg mine Ord og sagde: Det er ikke tilstrækkeligt; vi maa have udtalt en Mening om Forholdet; vi maa kunne sige her, hvorledes vi opfatte Ministerens Foranstaltning i Forhold til de gjældende Love. Det er nu kommet frem i vort Forslag tydelig og klart, at Ministeren har savnet forsfatningsmæssig Besjæftelse til, hvad han har gjort. Med Hensyn til Formen vil det ærede Medlem vide, at der var en Meningsløshed, naar man sammenlignede anden Linie med tredje Linie, og det var Anledningen til, at jeg ansaa det for nødvendigt at gjøre en Forandring i det ærede Medlems Forslag og undlade at udtale Misbilligelsen. I det her forelagte Forslag er der kun Spørgsmaal om at udtale vor Forvaring mod det Lovstridige i Foranstaltningen. Deri ligger vel faktisk en Misbilligelse, men vi staa ikke og udtale en Misbilligelse, som i sig selv intet Værd vil faae. Hvad Grund der kan være for de Herrer til at vente Noget af en Opfordring til Ministeriet, som de jo tidligere have været ude at føre med, skal jeg ikke komme ind paa, men kun sige, at Forslaget her er et Forslag, der passer til den politiske Situation. Vi holde Stillingen, saa fange vi atter Bør.

Bojssen: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, der nu talte, har behøvet at udtale nogen stor Driftighed for at fremkomme med dette Forslag, da det ikke er saa farligt at komme med det, og naar han derfor sagde, at det var Meget, at jeg kunde tillade mig at sige, at han vovede at komme med Forslaget, tror jeg ikke, det har ligget i mine Ord at udtale Saadant om hans Driftighed. Jeg vil kun sige, at, hvad der forundrede mig noget, var, at det ærede Medlem syntes at mene, at det af mig i sin Tid stillede Forslag var fremkommet uventet, uforvarende eller overraskende, thi jeg maa dog oplyse, at Forslaget har været Gjenstand for gjentagne Forhandlinger i Finantsudvalget (Berg: Nei). So, og jeg appellerer til de andre Medlemmer af Finantsudvalget, om jeg ikke Gang efter Gang vendte tilbage til Sagen, (Bille: Det er rigtigt!), fordi jeg ønskede, at et Skridt i den Retning skulde udgaa fra Finantsudvalget; men da det ikke fandt Afslutning hos Udvalget, vilde jeg ikke opsætte Sagen længere, idet vi stode lige over for Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Lønningstillæget, og jeg mente, at et Skridt som dette burde gaa forud.